

Sygn. akt XI GC 377/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Anna Sabinicz

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 roku w Szczecinie, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki jawnej w Ł.

przeciwko Biuro (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Biuro (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powódki (...) spółki jawnej w Ł. kwotę 58 212,06 zł (pięćdziesięciu ośmiu tysięcy dwustu dwunastu złotych sześciu groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 5 maja 2011 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 365 zł (czterech tysięcy trzystu sześćdziesięciu pięciu złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 432/14

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

W dniu 27 sierpnia 2013 roku powódka (...) spółka jawna w Ł. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego pozew o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 59 811,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 58 212,06 zł od dnia 5 maja 2011 roku, 1 599,00 zł od dnia 28 sierpnia 2011 roku, a także o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swego żądania powódka wskazała, że strony, prowadzące działalność gospodarczą, pozostawały ze sobą w stosunkach handlowych. Pozwany zlecał powodowi wykonanie dokumentacji geotechnicznych, zaś powód w związku z ich wykonaniem wystawiał pozwanemu fakturę z odroczonym terminem płatności płatną przelewem. Pozwany, pomimo wykonania przez powoda dokumentacji nie uregulował należności wynikających z dwóch faktur opiewających łącznie na kwotę dochodzoną pozwem. Powód ponadto wskazuje, iż pozwany oświadczeniem z dnia 26 października 2011 roku uznał dochodzone w niniejszej sprawie należności. Pismem z dnia 13 czerwca 2014 roku powód uzupełnił argumentację pozwu wskazując, że w dniu 30 września 2011 roku zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w D. umowę przelewu przedmiotowej wierzytelności, która to umowa wyrokiem Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej została uznana za bezskuteczną.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 grudnia 2013 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu. Od wskazanego nakazu zapłaty pozwany w dniu 3 lutego 2014 roku wniósł sprzeciw, w którym zakwestionował roszczenie powoda. Wobec skutecznie wniesionego sprzeciwu Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu.

Pismem z dnia 29 lipca 2014 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Pozwany podniósł, że zobowiązanie zostało wykonane co do kwoty 1 599,00 zł na rzecz ówczesnego wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i jednocześnie podniósł zarzut przedawnienia co do roszczenia na kwotę 58 212,06 zł. Pozwany zaprzeczył ponadto, by miał dokonać uznania zobowiązania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z pozwanym w dniu 10 sierpnia 2010 roku umowę, na mocy której przyjął do realizacji zadanie polegające na opracowaniu geotechnicznych badań podłoża gruntowego, wykonywanych w celu uzasadnienia projektowanych przez pozwaną konstrukcji drogi w ramach realizacji zadań pod nazwą: „Opracowanie projektów budowlanych z częścią kosztową i specyfikacją techniczną wykonania i odbioru robót budowlanych przebudowy nawierzchni drogowych na terenie dzielnic: B. i W. w Ł.” oraz „Opracowanie projektów budowlanych z częścią kosztową i specyfikacją techniczną wykonania i odbioru robót budowlanych przebudowy nawierzchni drogowych na terenie dzielnic: G. i P. w Ł..”

W §2 umowy strony ustaliły cenę jednostkową za mb wierconego otworu w kwocie 60,00 zł netto oraz cenę jednostkową za 1 otwór archiwalny w kwocie 96 zł netto. Wskazano, że ostateczne wynagrodzenie ustalone będzie na podstawie rzeczywistej ilości wykonanych przez powoda – zgodnie z pisemnymi ustaleniami z pozwanym – usług, przy zachowaniu zaoferowanej ceny jednostkowej danej usługi. Ustalono również, że wynagrodzenie powiększone zostanie o podatek VAT w ustawowo określonej stawce.

W §5 umowy strony ustaliły, że wynagrodzenie za przedmiot umowy płatne będzie na podstawie prawidłowo dostarczonej i wystawionej faktury VAT, na rachunek bankowy powoda wskazany w fakturze. Ustalono także, że wynagrodzenie płatne będzie w terminie 21 dni od dnia doręczenia pozwanemu faktury VAT oraz że za datę realizacji płatności uznaje się datę obciążenia rachunku bankowego powoda i że w przypadku niezapłacenia we wskazanym powyżej terminie powód będzie uprawniony do naliczania i żądania odsetek ustawowych.

Bezsporne, nadto:

Umowa – k. 47-51

W związku z wykonaniem zleconej dokumentacji powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) z dnia 4 kwietnia 2011 roku na kwotę 83 667,06 zł brutto z ustalonym trzydziestodniowym terminem płatności. Faktura została podpisana zarówno przez wystawcę jak i odbiorcę.

Dowód:

Faktura – k. 46

W dniu 19 maja 2011 roku pozwany zlecił powodowi wykonanie dokumentacji geotechnicznej pod drogę pożarową oraz podziemną komorę techniczną dla realizowanego przez pozwanego zadania: „Wykonanie projektu budowlano-wykonawczego modernizacji otoczenia fontanny Pod Skrzydłami na terenie D. O. m. st. W..”

Za wykonanie zlecenia pozwany zobowiązał się zapłacić powodowi wynagrodzenie w kwocie 1 300,00 zł netto powiększone o podatek VAT. Wynagrodzenie miało być płatne w terminie 14 dni od dnia doręczenia pozwanemu

prawidłowo wystawionej faktury VAT. Podstawą do jej wystawienia miał być obustronnie podpisany protokół zdawczo-odbiorczy.

Dowód:

Zlecenie – k. 53

W związku z wykonaniem zleconej dokumentacji geotechnicznej dotyczącej fontanny (...) powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) z dnia 9 sierpnia 2011 roku na kwotę 1 599,00 zł brutto z ustalonym czternastodniowym terminem płatności.

Dowód:

Faktura – k. 52

W dniu 30 września 2011 r. powód zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. umowę przelewu wierzytelności nr (...). Przedmiotem umowy były wierzytelności określone w załącznikach stanowiących jej integralną część w łącznej kwocie 96.163,06 zł.

W załączniku nr 2 do umowy wskazano 4 wierzytelności stwierdzone fakturami VAT, w tym fakturą nr (...) z dnia 4 kwietnia 2011 roku na kwotę 83.667,06 zł, którą pozwany uregulował częściowo - do kwoty 27.300,00 zł, wobec czego do zapłaty pozostało 56.367,06 zł oraz fakturą nr (...) z dnia 9 sierpnia 2011 roku na kwotę 1 599,00 zł.

W treści umowy wskazano, że zbywający wierzytelność powód reprezentowany jest przez P. J.. Podpis w imieniu cedenta złożył M. J..

Zgodnie z postanowieniami zawartymi w §4 ust. 1 umowy nabywca – (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. miał zapłacić powodowi za wierzytelności 92 % kwoty określonej w załączniku nr 2 w ciągu 14 dni roboczych od daty otrzymania przez nabywcę podpisanej umowy i dokumentów cesji na rachunek bankowy o podanym numerze.

Zgodnie natomiast §4 ust. 2 umowy, cesja zwrotna dokonuje się automatycznie, jedynie dla celów porządkowych potwierdzona będzie oświadczeniem nabywcy potwierdzającym jej dokonanie, przesyłanym zbywającemu w terminie 3 dni od daty upływu terminu określonego w §4 ust. 1.

Dowód:

Umowa przelewu wierzytelności – k. 17-19 akt sprawy sygn. VGC 874/12 Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej

O dokonanych przelewach wierzytelności wraz z wyszczególnieniem wierzytelności oraz dokumentów, z których wynikają pozwany poinformowano pismem z dnia 30 września 2011 roku. Pismo zawierające informację o przelewach zostało sporządzone przez obie strony umowy.

Dowód:

Pismo – k. 81-82

Podczas rozmowy telefonicznej przeprowadzonej przez pracownika spółki (...) z prezesem zarządu pozwanego A. B. w dniu 24 października uzgodniono, że całość zadłużenia zostanie uiszczona do dnia 4 listopada 2011 roku oraz że następnego dnia zostanie przez pozwaną złożone pismo zawierające zobowiązanie do zapłaty całości należności do 4 listopada 2011 roku.

Wiadomością przesłaną w dniu 25 października 2011 roku za pośrednictwem poczty elektronicznej pracownik spółki (...) monitował pozwanego o nadesłanie zgodnie z ustaleniami poczynionymi w rozmowie telefonicznej

przeprowadzonej z prezesem zarządu pozwanej A. B. oficjalnej deklaracji spłaty całości zadłużenia wynikającego z cesji wierzytelności.

Dowód:

Wydruki – k. 155

Zeznania T. J. – k. 131-133

Pozwana pismem opatrzonym datą 26 października 2011 roku, a wysłanym dnia 27 października 2011 roku poinformowała, że w nawiązaniu do przeprowadzonej z T. J. rozmowy, przedmiotowa płatność zostanie uregulowana do dnia 30 listopada 2011 roku.

Dowód:

Pismo – k. 54

Wydruk – k. 156

Zeznania T. J. – k. 131-133

Wiadomością przesłaną za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 27 października 2011 roku T. J. zwrócił się do pozwanego o ponowne przesłanie deklaracji zapłaty kwoty 59 811,06 zł z właściwie oznaczonym terminem zapłaty, tj. dniem 4 listopada 2011 roku. W załączeniu przesłano pismo spółki (...), przypominające, że w rozmowie telefonicznej z dnia 24 października 2011 roku przeprowadzonej ok. godziny 12.20 ustalono termin zapłaty wierzytelności objętych cesją na dzień 4 listopada 2011 roku. Pismo zawierało tabelę należności ze wskazaniem faktur nr (...).

Dowód:

Wydruk – k. 91-92

Pismem z dnia 24 listopada 2011 roku, spółka (...) wezwała pozwanego do zapłaty kwoty wynikającej z cesji wierzytelności w wysokości 59 811,06 zł oraz odsetek ustawowych wyznaczając ostateczny termin płatności na dzień 30 listopada 2011 roku..

Dowód:

Pismo k. 41 w aktach VGC 874/12 Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej

W dniu 10 stycznia 2012 roku pozwany zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 1 599,00 zł w tytule wskazując: „zapłata za fakturę (...) sp. jawna”.

Dowód:

Wyciąg bankowy – k. 79-80

W rozmowie telefonicznej z dnia 10 stycznia 2012 roku prezes zarządu pozwanej spółki poinformował T. J., że dzień wcześniej dokonał częściowej zapłaty. Oświadczył, że do końca tygodnia spółka dokona spłaty kolejnej kwoty, a końcową spłatę przewiduje do 16 lub 17 stycznia 2012 roku

Dowód:

Wydruk – k. 160

Zeznania T. J. – k. 131-133

Pozwem z dnia 24 stycznia 2012 roku spółka (...) wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 58 212,06 zł wynikającej z umowy przelewu wierzytelności. Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej (sygn. akt V GC 874/12) oddalił powództwo. Sąd Rejonowy ustalił, iż (...) Spółka Jawna w Ł. wpisana jest do rejestru przedsiębiorców KRS pod nr (...). Z zapisu zawartego w (...) wynika, że spółkę reprezentuje każdy ze wspólników jednoosobowo w sprawach zwykłego zarządu, a w sprawach przekraczających zwykły zarząd konieczna jest reprezentacja wszystkich wspólników. Wspólnikami w spółce są P. J. i M. J.. Obaj wspólnicy mają ograniczoną zdolność do czynności prawnych. Jednocześnie wspólnicy pracowni nie uzyskali zgody swego przedstawiciela ustawowego na zbycie przedmiotowej wierzytelności.

Uzasadniając swoje orzeczenie, Sąd Rejonowy wskazał, iż powództwo podlegało oddaleniu, bowiem powód nie nabył skutecznie wierzytelności dochodzonej pozwem, skoro wspólnicy zbywcy nie posiadali zgody przedstawiciela ustawowego na zawarcie umowy. Sąd Rejonowy zwrócił również uwagę na okoliczność, iż powództwo podlegało oddaleniu także z innej przyczyny. Zgodnie bowiem z postanowieniami zawartymi w § 4 ust. 1 i 2 umowy nabywca (powód) miał zapłacić zbywającemu za wierzytelności 92 % kwoty określonej w załączniku nr 2 w ciągu 14 dni roboczych od daty otrzymania przez nabywcę podpisanej umowy i dokumentów cesji na rachunek bankowy o podanym numerze. W przypadku nie wykonania tego obowiązku w ww. terminie, automatycznie (bez względu na wolę stron) dokonana się cesja zwrotna, a tylko dla celów porządkowych potwierdzona miała być oświadczeniem nabywcy potwierdzającym jej dokonanie, przesyłanym zbywającemu w terminie 3 dni od daty upływu terminu określonego w ust. 1 (14 dni).

Dowód:

Wyrok Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z dnia 18 grudnia 2012 roku wraz z uzasadnieniem – k. 96, 102-106 verte akt sprawy sygn. VGC 874/12 Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej

Postanowieniem z dnia 15 marca 2013 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia XX Wydziału Krajowego Rejestru S. sprostował oczywistą omyłkę pisarską w treści postanowienia w przedmiocie wpisu do rejestru przedsiębiorców dotyczącego powoda w taki sposób, że w rubryce „Czy wspólnik ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych” w miejsce omyłkowo wpisanego słowa „tak” wpisał słowo „nie”, w odniesieniu do obydwu wspólników spółki jawnej.

Dowód:

Postanowienie – k. 135

Apelację od wyroku z dnia 18 grudnia 2012 roku wniósł powód, zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej w całości. Wyrokiem z dnia 25 czerwca 2013 roku Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy oddalił apelację wskazując, iż roszczenie spółki (...) oddalone przez Sąd pierwszej instancji nie zasługuje na uwzględnienie. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy podkreślił, iż choć na podstawie dopuszczonego jako dowód przed sądem II instancji postanowienia z dnia 15 marca 2013 roku stwierdzić należy, że wbrew wywodom Sądu Rejonowego obaj (...) Spółka Jawna posiadają pełną zdolność do czynności prawnych, a wpis w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego był wynikiem jedynie omyłki pisarskiej, to w pozostałym zakresie Sąd pierwszej instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które znajdowały uzasadnienie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Podkreślając wagę postanowień zawartych w §4 ust 1 i 2 umowy przelewu wierzytelności Sąd Okręgowy wskazał, że skoro powód nie zapłacił zbywcy wierzytelności wskazanej kwoty a okoliczności tych nie wykazał, automatycznie dokonana się cesja zwrotna wierzytelności na rzecz zbywcy.

Dowód:

Wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 czerwca 2013 roku – k. 96, 102-106 verte 149, 153-163 akt sprawy sygn. VGC 874/12 Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w części.

Powód swoje roszczenie wywodził z treści art. 627 k.c. wskazując, iż mimo wykonania umowy nie otrzymał całości wynagrodzenia od pozwanej.

Zgodnie z treścią art. 627 kodeksu cywilnego przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Natura stosunku prawnego [umowy o dzieło] określana jest przede wszystkim przez charakter zobowiązania przyjmującego zamówienie, wyrażającego się w wykonaniu dzieła, tzn. doprowadzeniu do osiągnięcia umówionego rezultatu. Celem umowy i treścią zobowiązania przyjmującego zamówienie nie jest zatem działanie, które ma doprowadzić do uzyskania uzgodnionego rezultatu, lecz samo jego osiągnięcie w postaci wykonania dzieła.

Pomiędzy stronami niesporne było, iż łączyły je dwie umowy o dzieło w postaci wykonania opracowań geotechnicznych a także wysokość ustalonego wynagrodzenia. Pozwany okoliczności tych nie kwestionował, podniósł jednak, iż spełnił roszczenie wynikające z faktury VAT nr (...) opiewającej na kwotę 1 599,00 zł, a także że roszczenie o zapłatę kwoty 58 212,06 zł poparte fakturą VAT nr (...) z dnia 4 kwietnia 2011 roku jest roszczeniem przedawnionym.

Zarzut zapłaty jest uzasadniony. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zgodnie z art. 366 k.p.c., wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Tutejszy Sąd jest zatem związany stwierdzeniem, iż cesja nie doszła do skutku, czy ściślej – na skutek braku zapłaty i cesji zwrotny nabywca przestał być wierzycielem.

Zgodnie z art. 515 k.c., jeżeli dłużnik, który otrzymał o przelewie pisemne zawiadomienie pochodzące od zbywcy, spełnił świadczenie do rąk nabywcy wierzytelności, zbywca może powołać się wobec dłużnika na nieważność przelewu albo na zarzuty wynikające z jego podstawy prawnej tylko wtedy, gdy w chwili spełnienia świadczenia były one dłużnikowi wiadome. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a nabywcą wierzytelności. Z art. 7 k.c. wynika domniemanie dobrej wiary, zatem to wierzyciel ma obowiązek wykazania wiedzy dłużnika o wskazanych w przepisie okolicznościach. Powód tymczasem w odpowiedzi na zarzut zapłaty nie naprowadził żadnych dowodów, że w chwili spełnienia świadczenia nieważność przelewu albo zarzut wynikający z jego podstawy prawnej był dłużnikowi wiadomy. Wobec faktu, iż zapłata dokonana przez pozwanego na rzecz spółki (...) jest skuteczna wobec powoda, powództwo w zakresie kwoty 1 599,00 zł podlegało oddaleniu.

Nie jest natomiast zasadny zarzut przedawnienia. Skoro umowy stron były umowami o dzieło, to przedawnienie roszczenia o wynagrodzenie następuje po upływie 2 lat od oddania dzieła (art. 646 k.c.). W niniejszej sprawie można domniemywać (z braku przeciwnych twierdzeń czy dowodów, że początek biegu przedawnienia rozpoczął się w dniu wystawienia każdej z faktur. Oznaczałoby to, że na dzień wniesienia niniejszego pozwu termin ten upłynął. Jednakże do przedawnienia nie doszło wobec przerwania go przez uznanie roszczenia (art.123 §1 pkt. 2). W przedmiotowej sprawie doszło do uznania niewłaściwego. Pozwany wprawdzie nie skonkretyzował roszczenia w piśmie z dnia 26 października 2011 roku, ale z całokształtu ustalonych w sprawie okoliczności wynikających również z zeznań świadka T. J. oraz jego notatek służbowych wynika niezbicie, iż wskazane oświadczenie dotyczy całości roszczenia objętego umową cesji wierzytelności i dochodzonego niniejszym pozwem. Wskazują na to zarówno prośby o wyznaczenie dodatkowego terminu płatności, jak również deklaracje zapłaty kolejnych kwot, w tym już po uregulowaniu należności w wysokości 1 599,00 zł.

Wziąwszy więc pod uwagę, że termin przedawnienia zgodnie z treścią 124 §1 k.c. biegnie od chwili przerwania go na nowo i przekładając to na grunt poczynionych powyżej ustaleń, tj. że uznanie roszczenia nastąpiło dnia 26 października 2011 roku, stwierdzić należy, iż wobec wniesienia pozwu w dniu 27 sierpnia 2013 roku dwuletni termin przedawnienia przewidziany w art. 646 k.c. nie upłynął.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, iż oświadczenie, będące uznaniem długu zostało złożone osobie niebędącej wierzycielem, należy stwierdzić, iż jest on również niezasadny. Art. 512 k.c. stanowi, że dopóki zbywca nie zawiadomił

dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a poprzednim wierzycielem. Jak to zostało powyżej wskazane, wierzytelność wskutek cesji zwrotnej ponownie przeszła na rzecz powoda, odbyło się to jednak bez wiedzy pozwanego. Należy zwrócić uwagę, że zarówno spółka (...), jak i pozwany w dalszym ciągu działali, jakby byli wierzycielem i dłużnikiem. Pozwany nie mając świadomości zwrotnego przejścia uprawnień na powoda, dokonał uznania roszczenia wobec poprzedniego już wierzyciela. Zgodnie więc z treścią art. 512 zd. 2 k.c. należy taką czynność prawną traktować jako skuteczną wobec wierzyciela.

Mając na uwadze fakt, iż pozwany złożył w toku niniejszego postępowanie zarzut skuteczny jedynie co do kwoty 1 599,00 zł, Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 58 212,06 zł, o czym orzeczono w punkcie I wyroku. O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. i treścią faktury, jako zgodnej z zawartą przez strony umową i niekwestionowanej przez pozwaną.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c., który stanowi, że sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do niewielkiej części swojego żądania. Na poniesione przez powoda koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 748 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 3600 zł, zgodnie z § 6 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego
3. Z apelacją lub za 30 dni